

Bánk József: Igére vár a nép. Szent István Társulat, Budapest, 1984. 528 o.

A váci érsek-püspök új prédikációs kötettel jelentkezett. Hányadikkal 20 éves főpásztori szolgálata folyamán?

A kötet két ígéretet rejt magában. Az „A” évre terjed ki; tehát követi majd két másik, az egyházi évnek megfelelően. Nem pusztán prédikációkat, hanem bevezetést is nyújt a vasárnapi liturgiához: rövid és változatos bűnbánati gondolatokat is kapunk, jól felkészít a lelkiismeretvizsgálatra. Mindig van „Néhány gondolat a szentleckéhez”. Több helyen rámutat az ószövetségi olvasmányhoz való kapcsolatra. Ennek kifejezett feldolgozása azonban még sok kívánnivalót tartogat.

Az evangéliumokhoz adott magyarázatok homília-vázlatok. A gondolatok bősége egyeseket meglephet. A három-négy részre osztott anyag elegendő három alkalomra is. Főként rohanó világunkban, ahol a rövid beszédek az irányadók. A kivétel csak erősíti az összképet: a 233/234. oldalon szinte csak a Naphimnusz alkotja az anyagot. Aki kevés elirányítást igényel, mert érzéke és ideje van a személyes kidolgozásra, jó indításokat kaphat a felkiáltásszerű címekből. Ezért sajnáljuk, hogy Virágvasárnapra nincs alcím.

Ha témák szerint vizsgáljuk a kötetet, változatosságot és távlatokat találunk. Bátoran nyúl a mai idők új témáihoz is, mint pl. a hívek általános papsága (221 o.), az orthodoxia és orthopraxis összefüggése (445) stb. A felvetődő kérdésekben, az egyház tanításának megfelelően, világos és helyes eligazítást kapunk.

Szívesen látnunk volna anyagot, gondolatokat és buzdításokat azokhoz a polgári ünnepekhez, amelyeknek napjainkban jelentős egyházi vonatkozás is jut, amelyek fontos szerepet játszhatnak lekipásztori szempontból. Gondolunk itt pl. a Szilveszter estére, a hálaadás liturgikus ünnepére. Sok pap szenved attól, hogy alig talál odailleső imát, a liturgiához anyagot. A misekönyvben található könyörgés és olvasmányok nem utalnak arra, ami a híveket foglalkoztatja, a nap jellege nem domborodik ki bennük. A még hátralevő két kötet igen jó szolgálatot tehet, ha segít, hogy ezekhez a napokhoz is méltó liturgikus keretet nyújthassunk.

Gyakorlati szempontból előnyösnek látszik az is, hogy kötetenként kapunk anyagot Nagyboldogasszony, Mindenszentek, Szent István király és hasonló ünnepekhez. Ezeknél a szerző már ígéri, hogy nem fog megfelekedni róluk a következő kötetben.

A bevezető oldalakon (5–31) közölt szónoklattani eligazítások, főleg pedig „Az eredményes igehirdetés 10 szabálya” megfontolásra készlet. Közvetett figyelmeztetés is a pap számára, rohanó világunkban. Álljon meg, kérdezze meg magától: mi a legfontosabb? Az apostoloknak, Szent Pálnak és annyi egyházatyaának első gondja volt a hatékony igehirdetés. Nem kellene a ma papjának is feltennie a kérdést: Mi a fontos? Nemde a jó igehirdetés?

Köszönet Bánk püspök úrnak, hogy kötetei megjelentetésével hathatós segítséget nyújt a papságnak az igehirdetés elmélyítésére. Közelebb viszi Urunkhoz mindazokat, akik kézbeveszik és olvassák könyveit.

Hegyí György

Szieniai Szent Katalin: Levelek. Ford. Csertő György OP. Szent István Társulat. Budapest 1983, 892 o.

Örömmel tölt el az a tudat, hogy Szieniai Szent Katalin egyházdoktor (1347–1380) életrajza és a Dialógus kiadása után, leveleit is kezünkbe vehetjük. Ezzel a maga szépségében és hűségében láthatjuk a szieniai szűz lelki világát.

Katalin életrajzának ismerete segít, hogy leveleit jobban megértsük. Egyébként is a szentek tanítása és életük tanúsága kézenfogva járnak.

A Levelek előszavában a következőket olvashatjuk: „A Ferretti kiadás 389 levelet közöl. Az első 373 levél a nyomtatott kiadások hagyományos anyaga. A következő nyolc levelet (374–381) elsőként Edmund G. Gardner tette közzé (London, 1907): a leveleket Firenzei és római könyvtárak addig ismeretlen Szent Katalin-kódexéből merítette. Végül a kötetet nyolc töredék zárja (382–389). A „töredék” megjelölés nem egészen pontos, mert a kódexekben a teljes levelek megtalálhatók. Kiadjuk, B. Motzo csak a